

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Horánszky Nándor

Idő

"1902"

Személy

Szerző

Cím Horánszky - utca.

Forrás:

Esti újság

Bp.

1902

X/31

(Köt. v. füz.)

városi képviselőnek, népképviselőnek, politikai vezérnek.

Megérdemli-e a polgári erény, hogy polgártársai megbecsüljék és azt a kis utcát, a melyben kis háza áll és a hol ő élt, elnevezzék róla Horánszky Nándor-utcának? A polgárok azt mondják, igen, a közmunkatanács azt feleli, hogy: nem. Ugy vélekedik, hogy maradjon az meg Zerge-utcának, mert ott valamikor egy korecsma volt *A zergehez* címezve s Horánszky emléke vándoroljon ki a Karpfenstein-utcaiba, a hol valamikor régen bizonyos Karpfenstein telkei voltak. Ezt a névmagyarosítást, Karpfensteinről-Horánszkyra elengedjük Podmaniczky bárónak. Mi meg akarjuk tisztelni Horánszky Nándor emlékét a Józsefvárosban, hogy Budapest polgárai ezután is tudják, hogy volt nekik egy nagysezü, nagyérdemü, nagyhazafiságu és nagyrabecsült polgártársuk: Horánszky Nándor, a ki után csak azt az utcát lehet elnevezni, a hol élt és meghalt.

Horánszky-utca.

Mindszent van. A halottak nagy ünnepe. Ekkor tiszteljük nagyjainkat a temetőben. Egy friss sir emelkedik Deák Ferenc és Kossuth Lajos hamvai között, a hol a nemzet legérdemesebb fiai fekszenek sorban; monumentum nem jelzi még, a fakesztre a koszorúk között e név vagyon írva: Horánszky Nándor.

Született 1838 január 15-ikén, meghalt 1902 április 19-ikén. Egyebet a fölírás el nem árul. A kíváncsi nézők, a kik arra járnak, elgondolkozva megállnak s beszélnek, hogy ki volt ő? Polgár. Budapest polgára, nem is diszpolgára. Egyszerü ember, a ki egyszerűségével tünt ki mások fölött. A sok hiúság, fény és tola-kodó pompa között milyen szép az egyszerűség.

Becsületes volt. Az a fajta becsületesség lakott benne, mely nem keresi, hogy mások becsüljék, hanem azért becsületes, mert nem tud becsületlen lenni.

Erkölcös volt és ezt sem tartotta érdemnek. A lelkiismeret nevelte erkölcsösnek, Isten teremtette annak.

Igaz volt — hazudni nem tudott; talán sohasem hazudott, pedig poli-

tikus volt. Olyan érzeke volt az igazság iránt, hogy mindig azt kereste és akárki vétett ellene, azt nem szenvedhette. És mert igaz volt, igazságos is volt. Itéletében kemény, de rágalomtól ment és megvesztegethetetlen.

Tudós volt, egész életében tanult és sohasem állított olyat, a mit nem tudott. Meggyőződés vezette abban, a mit szolt és tett. Mielőtt határozott, teljes meggyőződést keresett s attól nem tágitott. Jóhíszeműségét és alaposágát ellenfelei sem vonták kétségbe soha.

Munkás volt; reggeltől-estig, évről-évre szorgalommal és kötelességtudással. Senki sem mulhatta fölül szorgalomban vagy munkásságban. Gyermekkorától, a mikor iskolába járt, miniszterségéig, a mikor belehalt.

Kitartó volt. Nem csüggedett, a mikor mások kétségbeestek, elveihez, céljához, pártjához ragaszkodott, a mikor mások hitet, elvet, pártot cseberéltek. Ő nem, s ezért husz évnél tovább megállott az ellenzék keserves küzdelmében.

Mérsékelt volt bölcsességében. Megfontolás és tapasztalás nem engedték tulzásba esni. Törvénytisztel és józanság korlátozták forró

szenvedélyét.

Szerette a szabadságot, mert magyar volt. Minden izében az volt. Szerette a függetlenséget, mert gyö-lölte a szolgaságot.

Takarékos volt, hogy független

hessen. Születése nem áldotta meg vagyonnal, maga kereste kenyerét. Takarékossgal biztosította családját tisztességgel. A mit magától meg-vont, azon a pénzen építette azt föld-szintes házat, három utcai szobával, a Zerge-utcában, a hol évtizedekig lakott, s nem hurcolkodott a palotába. A mikor miniszter lett, sze-rény hajlékában hunyta le szemét.

Boldog volt itt családi életének tisztaságában, melynek oltarán a szeretet lángja égett, mint az örök tüz. Ápolták ezt maga, felesége, gyermekei, szebbet ennél a kölcsönös önfeláldozásnál senki nem látott.

Mi volt hát Horánszky Nándor, a kiről nagy tetteket, világhódítást, uralkodást, rangot, hatalmat nem jegy-zhet föl a magyar történelem, hogy mégis az egész nemzet siratta, a mikor eltemette? Karakter volt. A mikor nincsenek karakterek és kel-lenének, akkor ő az volt. Mondottuk, hogy polgár volt, azokkal a polgári erényekkel és ezért fordult feléje a polgárok bizodalma, választotta meg